

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlitterek és hirdetésai.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadhatók:
Budapesten: Goldberger A. Y. és Eckstein B. hird. irod. Északon: Schalek H., Dukas M., Oppelk A., Daube G. L. és társaság és Herndl. Brünben: Stern M.

Nyit. ár pétésorn 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A Muraközi tisztii önélegyző szövetség, a Csáktornyai takarékpénztár, a Muraközi takarékpénztár sat. hivatalos közlönye.

A horvát dobszó.

Sok, nagyon sok tekintetben változott meg Csáktornya. Viskói jórészben lebontottak, helyöket a jólétet eláruló kényelmes, többnyire emeletes lakóházak foglalták el. A nyárspolgári gondolkodás lassankint eltűnt a helyét a városias, józanabb észjárás váltotta fel. A járókkal részben ellátott utcák estéknént rendszeren ki vannak világítva s a közbiztonságról a régi éjjeli bakter helyett szervezett őrség gondoskodik. Az üzletek száma megsokszorozott. Vonat fűtől négy irányban is. Csáktornyából vasúti gőcpont lett, központja Muraköz intelligentiájának, iparának, kereskedésének műveltségének, magyarságának. Tánadnának föl csak a halottak, elbámulának a nagy változásokon, a gyors haladáson; talán helyöket sem találnák már meg közöttünk, annyira más képe van most már mindennek, mint az előtt, nem is oly régen!

Csáktornya rövid két tized alatt óriási haladt. Iskolái megsaporodtak s modernizáltak; intézményei, egyesületei megsokszorozódtak. Az élet élénk, a munka, a tevékenység tágabb tért keres; a várost fejlődésében akadályozó gyűrűnek pattannia kell, mert a város régi hüvelyében többé meg nem fér.

Hát mit szólunk a magyarosodásról? A statistikára hivatkozhatunk az e téren elért eredmény tekintetében S hogy ez eredmény mekkora. Múltányolni fogja mindenki, ki a husz év előtti állapotokra visz, szagondol, a mikor kezünk ujain olvashattuk volna meg azokat, kik magyarul is megértették magukat. S ezen magyarosodás nem megerkelt; az erőszakoskodásnak sem viseli nyomát; szívesen sajátítja el mindenki a nyelvet, nem szükségéből de szeretetből; bizonyítja ezt leginkább az, hogy nem a hivatalos helyiségek falai közé szorul, hanem tért foglal a városnak minden rétegében; megnyilatkozik a magyarság minden alkalommal s mindenütt nem kényszerből, de jól felfogott érdekből s érett hazafias belátásból.

A város tanácstermében, a hol husz évvel ezelőtt horvát s német nyelven folyt a diskursus, ma magyar a tanácskozás; a tűzoltóság, mely még néhány évvel ezelőtt német vezényszóra végezte gyakorlatait, ma magyar parancsszónak engedelmeskedik; az üzletek német czégláblái kevés kivétellel magyarokkal váltattak fel s a különféle egyesületek jegyzőkönyveiket magyar nyelven vezetik, még a konservatív takarékpénztárakban is jórészben magyar az üzleti nyelv. Iskoláinkban a tanítási nyelv kizárólag a magyar; lakosságunk minden osztályában nemcsak magyar érzés kapott

lábra, de magyar a gondolkodás is minden léren.

Csáktornya egyszóval hatalmas végvárrá hazánk magyarságának, hirdetője államiségának s mindezen eredményét annak köszönheti, hogy a korrall lépést tartott, a haladástól hermetice el nem zárkozott.

És mégis idegen ember ha Csáktornyára jó, mielőtt a valóról meggyőződne, hitellenül rázza fejét ennek hallatára. Tulhajtott dolognak tartja mindazt, a mit a magyarosodásról hiesztelünk, mert, hisz még az olyan kicsiségekben is, a milyen például a dobolás, sem tudunk semmire sem menni. Ép annyira vagyunk ezzel, mint a régi sárral, a szabályozatlan patakkal, a rossz vagy jobban mondva semilyen csatornázással; ez sem változott bizony egy hajszállal sem s ha elődeink sirjaikból kikelnének, e tekintetben idegenül nem éreznék magukat, mert ugyanazon dobót, ugyanazokat az ütöket, ugyanazt a tönust, taclust, talán még ugyanazt a dobost is látnák maguk előtt, a ki az ő idejükben is figyelmettel a város polgárait községbeli kötelezettségeiknek teljesítésére. S ha konservatív az előjáróság mindezekben, a jelek után ítélve talán egészen természetesnek találja azt is, hogy a dobolással való hirdetés még mindig horvát nyelven történik.

Ugyan mivel magyarázhatja meg ez

A „Muraköz” tárczája

Darvas Lénárd.

(Elbeszélés)

(Folytatás.)

Hajnagra fáradtan, kuszált arccal nézett egymásra Darvas Lénárd és veje. Nincs, még most sincs! Harangzó nem szólt, mely legalább az imádság idejét jelentette volna, a nap is beburkolódzott, mint ez öreg koldus rongyos, szürke köpönyegébe; árnyékot nem olt. halltak. Az eső elkezdett hullani, susogva a lombok között, kis madarak fázva repkedtek védő sátraikba, sürge az osztrigta sietett fekvő helyére s Darvas Lénárd, Balog András mozdulatlan állanak a a gödör fenekén, szólanul, tétovázva. —

Öreg ember, bolond öreg ember, ásd, ásd, magadnak ásd. — Darvas Lénárd, leányod nincs sehol! Balog András, mátkádnak hullt helye! Siessetek, keressétek fel!... Nos, nem is mozdultok talán?!

Tiszán látott a hir hallatára Darvas Lénárd de nem sokáig; beteg lett, nagy beteg. Átkozódás a reggeli imája; sir, mikor örül, s nevet ha sirni van oka. Futó hónapok teleszántották arcazt barázdával. Meggörnyedt mellére hullott hófehér feje; könyöröletes emberek háza a napi szálása. Elkerülő mesze az istenházát; iszonyuan büntet az Ur két keze! Csak egy hely van, hová

éjjar könyörögni, kéri, oda, hol az ördöggel kötik az egységét: inni, megitusolni a babonától.

Erzsók asszony nem is követelő: egy-egy garas csak, mit tanítványától el mer fogadni, de az kell! Annyi szere van, annyi hasznos szere, mivel az ördögnek tömjénez, de cserébe is nagy jutalom járja. — Ott, hol megbottik lelkelem Darvas sógor, ott bizon kincs van elásva. — Szentgyörgy nap éjjelen ég a kincs, jól vigyázzon kigyelmed, mert egy évig várnia kell különben. Oh, annyi annyi jel van, mely a kincshez vezet! Szilveszter éjjelen álljon ki lelkelem valami keresztuttra Balog Andrásal egyetemben, keritsen körül egy karikát s ha éjfélt ver a toronyóra, nagy suhogás támad a levegőben, csatlóg az ég, ropog a föld, esikorog minden fa s hopp: ott áll kigyelmed előtt az ördög testestül! lelkestül, mindenesül. Ugy ám lelkelem komám uram! De ki ne lépjen a karikából, ki ne lépjen kend, mert menten úgy szétrépegeti, de úgy szétrépegeti, mint a pozdorját.

Dehogy lép, dehogy lép. Ott áll mozdulatlanul, némán várva az ördögöt, felvilágosító mondatát. Hulljon záporként az eső, sivitson metsző, hideg szél, mindegy az neki.

Várta, várta, két év Szentgyörgynapján, rárakta két év minden súlyát roskadó vállaira. Egész nagyon már, mit jó tanács fejében Erzsók asszonyhoz hordott, de semmi, semmi nyoma, jele a kincsnek. Pedig itt van itt, valahol az ő tagján. Vagy nincs... mesze van, hová öreg lábai el nem vihetik többé. — Hej, miért tartotta bolondná az a fiatal ur, őt az öreg embert!

..... Csupa virág a „selyemkendő”, tele dal-

lal a „kakukkháza”, eddig te-jed az Erzsike terminusa.

„Hátba még várának egy-két hónapot, míg friss virág nyílik kossoruba való”. Most itt van lám! Nyit a vadróza, harangvirág, apróvirág, annyi-annyi virág. Meg is lesz a menyegző, meg bizony, megjö a hamis kis lány, mint a husvétii harangzó. Megtette sokszor: elfutott a szomszéd határig, aztán megint megjött. Az igaz, most már olyan nagyon régen távol van; de hat idősebb lelt, öregbült a hibája is.

Minok is sietne! Csak az a kincs megjelenne az Erzsike hozomány! Az lesz majd az élet! Száz tulok hordja kazlakba az illatos sarjut; hombar, házpadlása színtiltig telik meg acélos buzával s nyalka ménes száguldoz a „selyemkendő” térs rónáján. Pedig úgy lesz, úgy ám! Balog András megálmodta. Úgy látta a mennyet álmban, mint a kinyitott imádságos könyvet. Ott volt rózsaszín felhőből faragva az isten háza. Gyémánt lépcsőjén jutni fel a második kondignatioba, hol az Ursten lakik. Alatta, fölötté kermaszínjros szobákban, aranyvasszóval állnak őrt a szép szőkehaju őrangyalok. Aranygalambok szírvárványszínű pillangók repkednek ki s be. A házzal szemben észütből van, tele rakva apró tornyoc-kákkal, melyekben örökkön szól az apró aranycsengelyűk muzsikája, a kápolna, melyben gyémánthidon fehér pályolat miseruhában jár át az isten misét szolgáló.

Abban a templomban volt álmban Balog András, ott látta felirva, hogy hol van a kincs elásva.

(Folyt. köv.)

ösdiságát az előjáróság? Talán azzal, ha magyarul hirdetének nem értené meg senki; vagy felháborodnék talán a polgárság az idegenül hangzó igékre? Legkevésbé sem! Egyedül azzal, hogy alantas közegének megparancsolni nem tudja, hogy a hirdetést magyar nyelven szolgáltassa; az a maga feje szerint cselekszik; neki az egész előjáróság — papucs. Szánalmas állapot biz az, hogy a tanácsnak s képviselőtestületnek erre vonatkozólag már többször hozott határozata dacára minden a régiben van még mindig.

E szerint, amit egyik kezünkkel föl-építünk, azt a másikkal lebontjuk; magyarosítunk minden irányban, ezért áldozatokat is hozunk bőven s a külsővel nem törődünk semmit! Ha a város a maga akaratát a nagy közönségnek tudtul akarja adni, olyan nyelven teszi ezt, a melynek politikai szerepe nálunk nincsen s a melyet tényleg érteni senki sem tartozik.

Mig ezzel a város rendeleteinek sikerét kockáztatjuk egyrészt, másrészt végtelen sokat rontunk a magyarságnak renoméjára; újjal mutathat mindenki indoletiánkra, hogy az ily merényletet nyelvünk ellen szó nélkül megtűrni képesek vagyunk.

A város rendeleteit ki nem nyomtatja, azokat dobszóval hirdetteti; a dobos szája révén vesztünk tudomást az előjáróság akaratáról, s a város magyar polgársága a vezetésében s igazgatásában magyar előjáróságtól hivatalos uton, a nem hivatalos s nem is a többségnek nyelvét képező horvát nyelven veszi a rendeleteket! Minő ellenmondás ez? Minő botrány?! S ez mint mondják azért van, mert a dobos nem tud magyarul! Egy dobos miatt megsértik a város polgárságának jobb érdekeit. Egy dobos miatt szenved a magyarság érdeke! Ilyen igazán csakis Magyarországon; a hol minden kakuk találja meg maga fészket, csakis nálunk történhetik meg.

Reméljük, hogy a jövőben másképen leszünk ezzel a dologgal is. A múlt hó 24-én tartott képviselő testületi gyűlésen ismételve benyújtott interpellatio talán megtermi gyümölcsét! Hiszszük, hogy az interpelláló szava nemcsak azért hangzott el a tanácssteremben, hogy a képviselőtestület üres határozatot hozzon, hanem azért, hogy ezt a sallangot városunknak újdivatu modern ruhájáról letépjük, a melyre bizony legkevésbé sem illik. A magyar dobszót szívesen hallgatja meg majd mindenki s a kinek nincs innyére, szokják hozzá s ha füleinek nem tetszik, tegyen róla! A város érdeke s hazafisága azt kívánja, azt követeli, hogy szakítsunk a rég megcsontodott ósdi »copffal.« Tartsunk lépést a haladó korrall ebben a tekintetben is!

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Alulírottak tisztelettel kérjük, hogy alábbi sorainknak becses lapjában helyet adni sziveskedjék.

A zalaujvári elemi népiskolát újabb egy széleskörben ismert jószívű adakozó kiváló figyelemre méltatni s ajándékával ez iskola szorgalmasabb tanulóit meglepni kegyeskedett.

Főtiszteleendő Ángyan Aurel csáktornyai lelkész ur, iskolaszéki elnök és Haba István ur külfári körjegyző nevezett iskolájában ugyanis megjelenvén, előadták, hogy alódomborui Hirschler testvérek öt forintnyi adományát hozták a végből, hogy ez összeg a zalaujvári népiskolának azon öt legszor-

galmasabb tanulója között osztassék ki jutalomként, a kik a magyar nyelv tanulásában a múlt évben a legtöbb eredményt tanusítottak.

Előterjesztésünkre az 1—1 forintnyi jutalomra érdemeseknek találtattak: Leszjak József és Zeljak Teréz V., Zserdin Julia és Gombár Iván IV. s Novák József II oszt. tanuló.

Ezen a további szorgalom- s kitartásra buzdítólag ható becses adományukért fogadják a kegyes adakozó urak a megjutalmazott tanulók, ezeknek szülői, valamint alulírottak nevében hálás köszönetünk nyilvánítását.

Nem kevesebb köszönettel tartozunk a nevezett iskolaszéki elnök s körjegyző urnak is, a mennyiben a kitűzött jutalmakat említett tanulóknak kiosztani sziveskedtek.

Zala-Ujvár 1891. január 30.

Vreszk György
tanító.

Novák József
isk.-sz. elnök.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Kérem sziveskedjék az alanti közleményt b. lapjában közzétenni.

Folyó hó 24-én a helybeli tűzoltó-gyulet javára az ifjuság által rendezett táncmulatság a zord idő dacára, minden tekintetben sikerült.

A hölgyek közül résztvettek:

Özv. Faics Ferenczné, Hirschler Jakabné, Kele Györgyné (Kottoriból), Korber Jánosné, Löve Adolfné Neufeld Henrikné, Pichler Imréné, Rózsai Mórné (Kottoriból), Rosenfeld Vilmosné (N.-Kanizsa) Ruzsák Ivánné, Schvarcz Simonné, Sonnefeld Hermanné, özv. Sztójanovics Paula és Utasi Józsefné.

Továbbá: Faics Ilona, Faics Paula Kohn Henrietta, Loncsarics Vilma, Neufeld Szilvia, Neufeld Tini, Pichler Paula, Perger Etelka (N.-Kanizsa) Rózsai Irén (Kottori), Rosenfeld Szidónia (N.-Kanizsa) és Sztójanovics Vilma kisasszonyok.

Felülfizetni szivesek voltak:

Hirschler Miksa 10 frt. Hirschler Jakabné 9 frt. Presburgerné (Körmend), Hirschler Henrik és Schlesinger Izidor 5—5 frtot. Fr. Czimermán Ferencz 2 frt. Vidovics Pál 2 frt. Neufeld Henrik 1 ft 50 kr. Prokop Szt. Pá, Szenes Károly (Kolosvár), Utasi József, Dr. Löke Emi (N. Kanizsa), Kele György (Kottori), Löve Adolt, Schvarcz Simon, Ruzsák Iván, Kengyel Ferencz 1—1 frtot. Pichler Imre, Korber János, Berger Manó (Kottori) Rosenfeld Szidónia (N.-Kanizsa), Horvát Vincez Gránicz Károly, Pöck Jenő, Szántó Zsigmond 50—50 krt

Fogadják a t. felülfizetők az egyelet hálás köszönetét.

Alsó-Domboru, 1891. jan. 28.

Hazafiú üdvözléssel:

A rendezőség

Egyesületi élet.

♣ ♣ ♣ ♣ ♣ s megtartotta m. hó 25-én évi rendes közgyűlését Alsógyháza Alajos elnök üdvözlőlvén a tagokat, lelkes szavakkal számolt be a szövetkezetnek működéséről, az egyesületnek életét meleg

talajba hullott maghoz hasonlítván az egyelet, a cél, az eszme iránt való szeretetre buzdította a jelenvőket, hogy e melegség a szövetkezetet életképesé s hivatásának betöltésére elég erőse tegye. — A felügyelő bizottság nevében Béer Ferencz tag indítványozta az igazgatótanácsnak s a t. a. bizottságnak a fölmentvényt megadtni, a mi megtörténvén, vele egyidejűleg a zárszámadás s mérleg is bemutatott. E szerint a forgalom az 1886—1890-ik ciklusban 15144-68, a készpénz 7-43 forintot tesz ki a künlevő követelések 144 frt 13 krra ruhtak. A vagyontéher egyenleg 832 frt 12 kr. A forgalom 149 frt 34 kr. nyereséget eredményezett. Öztalékul 73 frt 70 kr. fizettetett ki. — A fogyasztási osztálynak szervezésére nézve indítványt terjesztett elő elnök, melynek célja egyelőre az volna, hogy az egyesület tagjai olcsóbb fához s készítményhez juthassanak. Ez indítvány elfogadott s az igazgatótanács bizott meg azzal hogy ez érdeemben megalakuljon, az ügyet megb. szélje, tervezze, életbe léptesse, s forrás után nézzen, hogy még a nyár folyamán kiki szükségleteit a telre előlegetesen beszerezhesse. — Az ülés az elnök életelésével végződött.

♣ **Nőegyesületnek** m. hó 25 én tartott közgyűléséről a következő értesítést vetők: Jeney Gusztáv titkárnak jelentéséből kitetszőleg a múlt ciklus alatt 3 köz- s 11 választmányi ülést tartott az egyesület. Kiténik e jelentésből továbbá, hogy a három év alatt 790 frt 50 kr. szavaztatott meg a segélyre szorultak támogatására. — Benesák Sz. ana pénztáros jelentése 2359 frt 11 kr. bevétellel szemben 309 frt 19 krayi kiadást mutat ki s így a nőegylet vagyona az 1890. év végén 2049 frt 92 kr. — A számvizsgálóbizottság indítványának megfelelőleg pénztárosnak a felmentvényt megadják s működéséért neki jegyzőkönyvi köszönetet szavaznak. A tisztikar a következőleg alakult meg: elnök Göncz Lajosné, alelnök Ziegler Kálmánné, jegyző Bernyák Károlyné, pénztáros Benesák Sz. ana, titkár Jeney Gusztáv, ügyvéd Sárosi lett. A választmányba beválasztottak: Ilakl Szidónia, Háber Károlyné, Mayer Sarolta, Molnár Mária, Wollák Rezsóné, Cvetkovics Antalné, Sárosi Lászlóné, Mencey Károlyné, Molnár Józsefné, Pálya Mihályné, özv. Ziegler Lajosné, dr. Krasovec Ignáczné, Margitai Józsefné. Proszot Ferenczné, özv. Tódor Józsefné, Tódor Róza, Kolarics Mihályné, Vrancaics Károlyné. — A gyűlésekről igazolatlanul elmaradó vál. tagok 50 kr. bírságot fizetnek. — Rendes segélyben 24 frt erejéig 14 szegény részesül. — Az egyesületnek ez idő szerint 66 tagja van, kiknek gyűjtésében Göncz Lajosné s Wollák Rezsóné urhölgyek fáradoztak leginkább. — A jegyzőkönyv hitelesítői Pálya Mihályné s Wollák Rezsóné urnők

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Halál-ás.** Mély megilletődéssel és a fájdalomnak legbensőbb érzetével vettük a gyászshirt, hogy Simor János bibornok hazánk herceggprimása az esztergomi érsek, a magyar katolikus egyház feje m. hó 23-án meghalt. Simor János halála nemcsak az egyházra, melynek egyik legbuzgóbb szolgája volt, hanem a trónra és az egész hazára nézve is felette súlyos veszteség, mert a megboldogult azon férfiak sorába tartozott, kikre a trón, az egyház és a nemzet egész bizalommal és büszkeséggel tekintett. Kinek a nemzet s az egyház

köztisztelete által környezett személyében oly férfi szállott sirba, a ki a közművelődési és egyéb közhasznú intézményeknek egyik alapítója, bőkezű pártfogója s közéletünk egyik legkiválóbb bajnoka és kimagasló alakja volt. — A nagy halott temetése m. hó 28-án szerdán ment végbe. Legyen áldott a megboldogult egyháznagynak emlékezete!

— **Mat fájdalommal** értesülünk egyház megyénk agg főpapja, Mihájlóvicz József bíboros érsek súlyos betegen fekszik Zágrábban. Ő ementiája betegsége annál aggasztóbb, mert hiányzik benne az ifjú erő, mely a kór következményeivel dacolni képes legyen. Mégis reméljük, hogy az odaadó ápolás s az örökös Gondviselés visszaadja fömagaságát hivatásának, melyet nemcsak mint az egyháznak hű szolgája, de mint hazánk érdekeinek éber őre e kényes ponton mindenkor a leghívebben betöltött. Adjá az eget ura, hogy óhajunk teljesedésbe mehessen!

— **Műkedvelői** színelőadást rendeztek e hó 24-én Csáktornyan a kereskedelmi kaszinóban. Színe került 2 német vígjáték és egy magyar monolog. A szindarabokban Kohn Eugenia, Lustgarten Róza, Pulay Eugenia k. és Koha Vilmos Neumann Salamon, Pulay Henrik és Wottendorfer Berth. urak működtek közre. A monologot Benedikt Béla ur adta elő. Mind a 3 darabnál a szereplők színpadi otthonossággal játszottak. A jelen volt nagyszámú közönség nem is fukarkodott az elismerés nyilvánításával. A darabokat Lustgarten I. tanító ur tanította be; az estély rendezésében pedig ifjú Benedikt Béla urnak vannak érdemei. A közönség az előadás után még soká maradt együtt a legjobb hangulatban. Felköszöntök is mondtak. Többek között kívánatosnak jeleztetett tisztán magyar nyelvű színművek szírehozatala is. Ez valóban helyes is volna, mert a német szindarabok játsszása miatt könnyen még azt vélhetnénk szemünkre valaki, hogy Csáktornya nem haladt a magyar nyelv dolgában. Pedig nincs így! Ne mulassuk tehát magunkat a világ előtt olyanoknak amilyenek nem vagyunk!

— A csáktornyai koro-lya-egyletnek m. hó 29-én megtartott táncmulatsága lényesen sikerült. Több ére, hogy nem láttunk a „Haltu“ vendéglő dísztermében ily nagyszámú és díszes közönséget. Nemcsak a helybéli, de a közel vidék és horvátországi közönség is szép számmal volt képviselve. A terem izléses díszítése, a jó orgánya a fiatalok tomboló kedve — a amit legelő kellett volna említenünk, a sok szép fiatal leány és menyecske egyszerűségében elegáns ruháikkal sokak előtt elrejtethetnénk az sikerült estélyt. Az első négyest 34 pár táncolta. A jelen volt hölgyek közül a következőket sikerült feljegyeznünk: Ambrusits A. Varasd, Antauer Mimi, Bahunekné, öv. Baumwaldné, Bernyákné, Csikéné, Czekorionné Vidafalva, Csesznákné Perlak, Dobosy Csillike Frankóc, Fehérné, Fehér Élia, Gaálné, Grész Riza, Hackelné, Horvát Csongorné Perlak, Horváth Blanka Perlak, Horváthné és Horváth nővérek M. Szardahely, Jaskóné, Dr. Krasovezné, Krasovecz nővérek, Öv. Konyárnyé, Kostyalné Perlak, Margitálné, Majhen Mariska M.-Szt. Márton, Mayerné, Pátkayné, Pecsnornik Frigyesné Varasd, Polák Gyuláné, Sifaics nővérek, Dr. Schwartzné, Szilágyiné, Szilágyi Kornél, Tódorné, Tóhné, Weisz Hermin Rohonc, Wollákné, Zakal nővérek, Zentner Jolán (Eperjes), Öv. Zieglerné, Ziegler K.-né. Felülítők: Horváth A., Tóth J., Szilágyi Gy. és Pecsnornik F. 1—1 frt. Brenner Nagy S., és Grész A. 50—50 kr.

— **Csáktornyai takarékpénztár 1891.** január 28-án tartott közgyűlése az igazgató évi illetményét 800 frtban az aligazgatót 400 frtban alapította meg. A szelvényeket 18 frtjával váltja be. A könyvvezetőnek 300 frt, a segéd könyvelőnek 50 frt jut-

lomdijat szavazott meg Jótékony célra adott a kisdedovodának 100 frtot, a tűző-olb-egyletnek 50 frtot, a két nőegyletnek 60 frtot, a polg. isk. könyvtárának 10 frtot, az elemi isk. könyvtárának 10 frtot. A szolgálat 30 frt jutalmat.

— A népszámlálás eredménye a Csáktornyai járásban. Már multkor emlitettük, hogy a begyűlt adatokból kitetszőleg járásunkban mind össze 5949 ház 38211 lakos iratolt össze. Kezünk között lévén a népszámlálás részletei, járásunk népesebb községeit is ide iglatjuk, zárjalek közt közölven az 1881. létszámot.

Dráva-Vasárhely	301 (265)	ház,	2211 (2027)	lakó
Bottornya	248 (236)	"	1801 (1603)	"
Mura Szerdahely	202 (192)	"	1242 (1112)	"
Belica	150 (132)	"	1373 (1264)	"
Szent Iona	47	"	343	"
Dr. Szt. Mihály	60 (50)	"	377 (344)	"
Felső Pusztala	63 (45)	"	468 (368)	"
Zala Ujvár	141 (109)	"	954 (831)	"
Zriniválva	47 (37)	"	316 (275)	"
Mura Szt. Márton	45 (43)	"	299 (298)	"
Strido	66 (65)	"	352 (392)	"
Rácz Kanizsa	45 (44)	"	268 (258)	"

A járás legnépesebb községe Csáktornya, legkisebbje Xaipa, mely utóbbinak 8 háza, 24 férfi s 33 nőlakója v. n.

— A koro-solyázó-egylet m. hó 26-án este 6—7 óra között jégpályáján kivilágítást rendezett. Számtalan lampion s fálya tükröződött vissza a sima jégparketben. Majd a meggyújtott görögültz piros és zöld színbe mutató be az életvidor koro-solyázókat. A vig társaság csak a hold főbukkanásával oszlott szét.

— A városi képviselő testületi közülés sem kerülheti ki sorsát. A vajudáson bizony ennek is ép úgy keresztül kell mennie, mint bármely más közülésnek. A határozatképességhes megkívánt szám bizony itt nem hozható oly könnyen össze s így a m. hó 24-re összehívott közülés is csak úgy járt, hogy legfontosabb tárgyának tárgyalását mely miatt legelőképen hivatott össze, a holnap napra volt kénytelen halasztani. Ha a vágóhidnak fölépítése dolgában azonban határozatot a város atyai nem hozhatik ki, annál több idejük maradt nem esekélyebb fontossággal, de legalább is annyi actualitással bíró egyéb ügyek elintézésére. Így a regálemegváltás körül kifejtett munkás-águkért Ziegler Kálmán, Zakal Henrik, Sárosi László s Wollák Bezzak ügyvédeknek egyezkedési közléstetelét tartván, utóbbinak együttal, ki a regálé- nek faradtságos ügyét lebonyolító, 500 frtot utalványoztatnak ki tiszteletdíj gyanánt. — Az önk. tűzőoltó-egyletét főntarítási költségeinek a város budgetjébe való felvételeit e előző s Sárosi László által előterjesztett indítvány is elfogadtatott, minek folytán a tűzőoltóság elnöksége által összeállítandó költségelirányzat az 1892-ki költségelvére bevetetni határozott. Ezen összeg kivetendő pótlék ezimén térül majd meg. — A megszarított éjjeli öröknek díjazására 264 frt szavaztatott meg. — A városbíró 1764 frt erejég póhítelt kért, mit a közülés neki meg is szavazott. — A közs. iskola tanterületének a lakber felemelése — a az évődös pótléknak megazavazásáért beküldött közönségitartat tudomásul vételt; valamint tárgyalás végett a közégi isolaszókhoz teszi át az Alszechy Alajos által indítványozott s helyesléssel fogadott leánypolgári iskolának ügyét. — A szogabíroságtól a hónap az utazáról a gazdak által történendő elakarításátasa eszjaból beérkezett iendeletnek végrehajtására magát illetékesnek nem találta, mert ez intézkedés az illető trveikk intentionijával ellenkezik. — A horvátul végeztetni szokott hirdetés miatt Alszechy Alajos részéről megtett interpellációra azt a határozatot hozta a közülés, hogy a városbíró tétetik felelőssé az iránt, hogy a magyar nyelven elmondandó hirdetés a jövőben ne mellőztessék.

— **Helyreigazítás.** Lapunk m. számának vezércikkje Hirschler József aláírással küldetett be hozzánk és így is lett közölve Hirschler ur most levélben annak a kifejtésére kér fel bennünket, hogy ama cikk értelmi szerzője Spitzer József ur perlaki lónagykereskedő és Hirschler József csak fogalmazta az illető vezércikket

Az aradi magyar állami érem.

— Irta: Vay Károly gróf. —

A kiállítások rendkívül nagy, előnyös befolyása a különféle találmányok megbíráására ósmert dolog. A kiállításokon tizezrek, sőt néha milliók szemlélik meg a közhasznú találmányokat, melyeknek több-kevesb kitűnő volta fölött a kiállítás bíráló bizottsága dönt. Ez ókbl rendkívül fontos az érdem jutalmazására és a közérdek szolgálatára, hogy ezen bíráló-bizottság becsületes, szaktértő, elingatlan egyénekből álljon, mert ellenkező esetben a hozott bírálat képes vajmi nagy, jelentékeny kárt okozni nemcsak a méltatlanu mellőzött gyártmány kiállításának, illetőleg gyárosának, hanem, s ez még sajnósaabb! még nagyobb kárt okozni a közügynek; a jobb, a kitűnőbb rovására, a kevésbé jó, sőt talán a selejtes gyártmány lévén kiütvetve.

Minden jó hazafi tehát elégedettségvel vesztudomást arról, ha a kiállítások bíráló-bizottságai a legjobbat, a legkiválóbbat üntetik ki a megfelelő jutalommal!

Önkénytelenül ez jutott eszembe, midőn a nemrég nagy eredménnyel befejezett aradi kiállítás bírálóbizottságának működését, jutalomkiosztásait olvastam. Szerencsés kiállítás! melynek bíráló-bizottságai megfellek a hozzájuk méltán tűzőt várakozásoknak. Kiváltkép áll az azon bíráló-bizottságról, mely a korszerű találmányok egyik legesleghasznosabbai fölött van hivatva szakértői bírálatot mondani; értém a tűzőoltószerek fölött.

Az aradi kiállítás bíráló bizottsága a magyarországi tűzőoltószerek között Tarnóczy Gusztáv országgyűlési képviselő nagyszerű tűzfelcsendőgyárának remek gyártmányait nemcsak a legkitűnőbbnek találta és nyilvánította ki, hanem az összes magyarországi gyártmányok között egyedül azokat isle me oly kiváló minőségűeknek, amelyek tökéletesen méltók a legnagyobb kitüntetés: az állami ezüst-nagy-érem odaítélésére.

Az aradi kiállítás bíráló-bizottsága a valódi érdemet jutalmazván a legfőbb kitüntetéssel, annak bírálati országjárta, sőt a külföld illető szakkörében is a legjobb benyomást tette. Ez ez vajmi természetes, mert a Tarnóczy félé szabadalmazott tűzfelcsendő és másféle tűzőoltószerek már szépen terjednek hazánkban, sőt a külföldön is: azok lévén a legegyszerűbb és legzsilárdabb szerkezetűek, tehát legalkalmasabb arra, hogy megavatalan keszek is e bányásnak velők, ami megbecsülhetlenül nagy előnyük, különösen ott, ahol nincs rendes tűzőoltóság, — s mindennek daczára a legjutányosabbak.

Vagy ki gondolta volna még csak pár év előtt is, hogy lesz oly szerkezet, a mely, ha tűz alkalmával a víz tisztátalansága folytán megakad, fél percz alatt, mint az ajtó, kinyitható, kiizsitható s ismét elzárható. Ezt a legvakmerőbb képzelet sem bántorodott éigmondni, látván, Euró a leghíresebb gyárosai is csak olyan gépeket állítottak elő, a melyeknek kiizsithatósá szakértőt s jó félorát követelt; úgy, hogy ha a gép tűz alkalmából: szálmával, félévellel, hómokkal bedugult, úgy az rendszeren ugyanazon tűznél nem volt többé használható. Ezen óriási hátrány miatt rendkívül sok talu pusztult el!

A tűzfelcsendő gyárosok leginkább csupán a városi viszonyoktól tartották szem előt; persze! a városokban rendes tűzőoltóság és tiszta víz (legelőbb esetben vízvezeték) fölött rendelkeznek — S így, ha valami, úgy ezen gyönyörű találmány érdemelte meg a szabadalmat; mert nagy tesztő károsodást ment meg az emberiségét.

Igaz, hogy a Tarnóczy gyárnak még mindig nagy, nehéz küzdelmet kell kiállania. A régi gyárak úgy — a hogyan szerzett hírnevéhez fűzőtt előlételekkel s ezen gyárak s műhelyek nagyszámú ügynökével, akik semmi alkalmat sem mulasztanak el, miszerint a nálók jobb és ócsébb gépeket szállító gyárnak s így rájuk nézve, veszélyes versenytársaknak árthatassanak. Hiszen! auctaer calumniare, semper aliquid haeret s így annál nagyobb az illető JURY érdeme, hogy felül emelkedett a régi cégek nagyfokú előlételes vevőinek befolyása fölé s tárgyilagosan bírálta meg az előtte fekvő tárgyakat.

(Folyt. köv.)

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JOZSEF.

Főmunkatárs ZRINYI KÁROLY.

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičeće se sadržajano-visah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeфа urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Kajizara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Zimski razgovori.

III.

Kak lepo po tuje naš narod ženu, kada veli: da žena drži tri vugle od hiže, a muž jeden vugel. Nije li drage gospodarice tak, kaj ne, da takva hvala godi? Ako vi anda hoćete, da zaslužite to pošteno ime, a vi poslušajte pazljivo kaj je govorila nekoji večer Roza nekojim devojkam, kakva mora da bude gospodarica. Dobra ta žena rekla je: Dejder, dragi moj Jožek, pusti meni, da ja vezda od toga govorim, ja ti se bolje vu to razmem, pak mislim, da se neimam za nikaj sramovati pred tobom, ar zaam, kakva mora biti prava Medjimurska gazdarica, pak takva budem i ja, makar me još vsigdar tuliko brige i muke stalo. Pak onda, obrnu'a se k devojkam, i pregovorila je: Dobra žena — rekla je — treba, da je skroz obstrta živom vrom kršćanskom, da je skroz odana Bogu, a zatim svojemu mužu, da je znijim jedno srce, jedna duša. Preštimanje i radost su joj d'ca. Ona je angel čuvar vu hiži. Rekla sam vam, da mora biti skroz proniknuta živom vrom i saufanjem vu Boga. S očih joj se mora bliskati prava bogoljubnost. Gazdarica ima velikih brigah, vnogo ima podnositi, den i noć delati i skoznuvati, a večkrat ju dostignu nenadjene žalosti, ar je žensko srce jako mehko i čutljivo. Gde bude onda vu stiski svojoj batrivnosti, gde okrepjenje našla, ako ne vu skrušenoj molitvi, a kojom se drugomu Bogu obraća, ter ga suznimi očima moli za batrivenje i pokrepu? Ona treba da večkrat otira brigu i snaj sa čela svoga muža da ga zabrinutoga batrivi i bodri, a kak bude sama vu žalosti učinila, da joj ne opazi žalosti muž, ako nebude njoj milosti od Boga? ako nebude njoj jakosti od Boga, koju bude dobivala primanjem svetih sakramentov i molitvom? Žena anda i vu svojih brigah i žalostih mora biti vedroga lica i ljublenoga pogleda, da vse pri hiži bodri i potiče na bogoljubnost i delavnost. Glavna joj je dužnost, da krępostjum svojom svim je na paldu, i da je vu celoj hiži kakti zercalo. Pak akoprem mora da bude muž i žena jedna duša i jedno srce, kak se veli, to je ipak muž glava. A slušati glavu i njoj se pokoravati moraju vsi kotrigi, zato dobra žena poštuje svojega muža, ona ga poslu a i ide mu po volji vu vsem kaj je dobro. Isto se tak trsi da ga vai pri hiži poštuju i slušaju, ter nedopuša nigdar, da se kaj proti nje mu govori. Ar čast muževa je čast njezina; žena nosi ime svoga muža, i ako se gda porodi kakvo nespোরазumljenje med mužom i ženom, od njihovoga po-

rećkanja nesme nigdo znati pri hiži, niti ista d'ca nesmiju toga opaziti, ar se ona moraju od maloga privučati, da jednakom ljubavjum ljube otoci i majku. Ako ga nega poštuovanja med ženom i mužem, ter se oni ljubiju samo zaradi lica i ljepote ova njihova ljubav bude onda na hitrom vehnula kak vu pšku posadjeni cvětek. Ljubav se njilova medjusobno mora osnivati na štovanju i na vrđdnosti. Veli se: „Žena nosi muža na licu, a muž ženu na rubači.“ Po licu ženimi pozna se ljubav muževa, ar je s ljubavi vedra i srećna, a dobru i vrđdnu ženu poznaš po čistom belom rubju, kojim svojega muža zaoděva. Dobra gazdarica najrajši je doma pri hiži svoji. Njoj je svoja hiža svoja slobodica, i vu toj svojoj hižici navěk ima posla: ženskomu poslu nigde kraja. Ona vu toj svojoj hižici kraljuje, vse drži vu čistoci i vu redu, od jutra do tvrde noći pune su joj ruke posla prva se stane, zadnja si le e njezino oko vse vidi, vse opazi, nikaj njoj nebude izbeglo pazljivosti njezinoj. Vu toj svojoj hižici dočekuje ona željno svoga muža, verna mu vu duši dočekuje ga navěk prijateljno i ljubljeno, priredjuje mu dobru zdravu hranu, da ga krępi dođućega iz dela, ter nebi niti zalogajca pojela prez njega. Čisto rub'e ga navěk čaka, ako li dojde znojjen ili moker, da se ima vu kaj preobleći, i tak mu ve nap vo pogadja iz očih, cim ga bude obraduvala, pak vse tak naredjuje da mu se poleg nje mili oštajti pi domu, kad ga ne posla izvan hiže. Dobra žena bude i dobra mati. Najvećša je dika žen, ako ima dosti brojnu d'čicu. To joj je pravi blagoslov, ar zato ju je dal Bog mužu, da mu rodi, kak plodna krepka jabuka zdravu d'čicu, da nebude nerodovito drvo, koje vu sadnjaku nigdo rad ne gleda. Decu si ona ljubi i odhranjuje svojom materinskom ljubavjum i pazkom, ar su sad vutrobe njezne, ar su nosioci imena i vrline njezinoj muža, koji vse svoje ufanje i radost vu nju postavljaju. Ona se trsi već vu d'činskoj prvoj dobi presaditi vu njihova srca prava bogoljubnost, da budu denes sutra dobri kršćeniki poljodelavci. Pred d'čicom ti ona nigder neprigovarja mužu nti neprima vu obranu d'četa pred ocom, da privči d'čicu pokoravati se otcu i njega poštuovati iz vse duše. Dobro d'čete poznaješ po ljubavi proti roditeljem; gdo mu roditelje bantuje, bantuje i njega. Zato, ako ljudi žena istinski svojega muža, to bude onda ona poštuvala i ljubila svojega svekra i svekrvu, držeći roditelje svoga muža kak da su vlastiti njezini roditelji. Ova bude zaradi toga navěk pripavna na podvorbu svomu svekrvu i svekrvi, ter bude navěk znijimi ljubljena. Žena ona, koja se otrešava ili vjedljivim ili bilo neljubljenimi

rećmi na svojega svekra i svekrvu, prebada i razdira srce poštenoga sina — svojega muža. Pak kaj bi za istinu i mogla žena poštuovati svojega muža, da on neštuje svojih roditeljah? Kakvi smo proti svojim roditeljem, takva nam hoćeju biti den i zutra proti nam vlastovita naša d'ca. Navlastito ako su roditelji stari, nemoćni, treba da ih sneha ljubljeno dvori, ar to joj Bog stostruko naplatil na njezinoj d'ci. Kada pak roditelji predaju svoj imetek i gospodarstvo vu ruke svojoj d'ci ili pojedince sinu, bilo pod naročito pogodbu zgržavanje i i ne, — bilo pridržavši si kakvu malenkost na pose za se za črne dneve, to mora dobra sneha da zahvalnost izkaže svojemu svekrvu i svekrvi, dvoriti ih, čistiti, vraćiti, i kam jim je got treba činiti pod stare dane, ar su se i oni brinuli za svoje d'čete, koje vezda vživa sad i hasen njihovoga truda. Oduren i proklet je on sin, koji zapuša svojega staroga otca ili majku, koja ga je rodila — a strašio s čtu i ogavn: se ljudem sneha, koja zametava i odurjava staroga svoga svekra i svekrvu; nebude za sigurno izbegel kašti Božjoj. Kratiti kaj svojim staroem, grda, odurna je skupost. Žena treba da je čuvarna i šparavna, da pribira kakti čmelica a čuva kakti vtičica vu gnejzdu svoja jajca; ali pritrjavati kaj svojim starim, ili odtrjavati kaj od vust svojoj družini, kaj krvavo zasluži, to je grđna skrtost. Gde bogec iiti prasnjak zahman kuca na vrata, ter se na njega zaletava hižni pes, vu takvoj hiži nigdar se neće nastaniti. Jezus prijatelj vbogih i milosrdnih. Gospodarica mora takaj proti svojoj družini biti prijateljna, navěk jim dati kaj ih ide: dobru hranu i obskrbu, ar gladna družina nejde rado na posel, tim više kvara naprave hiži, nego je vrđna ona uzkraćena joj hrana. Vu betegu ih mora dvoriti, čistiti i vsakim mogućim načinom nastojati, da jim pomogne do odravja. Tak bude ona milosrdna Samaritanka vu svojoj hiži, ar je krępostna žena takaj milosrdna. Kak sam rekla, mora biti i čuvarna, da joj do kruha, mljeka, masla i ostaloga smoka i hrane nigdo nemore. Vse klucе mora ona dobro čuvati, vsemu mēru, broj i računa znati. Kaj hasni siromaku mužu, da se mući i napreže od jana jutra do noći, ako mu žena nezna šparati, ako ona za čas na svakojacku cifrarija i nakit potroši, kaj on vu tjednu zasluži, i ako je obležnjena, ter iskajuć oblike pe e si i kuha domaj, kad joj nejma muža doma, pak vse zatroši, ili ako nezna nikaj vu redu prirediti niti skuhati, niti speći, vse samo potepe, a muž joj strada! Gdo neće da špara, ima mu hiža kvara. Nacifrana i obležnjena gospodarica je gotov grob vu hiži i redu. — Kad sam bila još domaj devojka, čula

ram jednoga poštenoga gospodara Matića, kak je svoju ženu hvalil, ako prem je imal vsega dosta, ali on je ne bil navad n se hvaliti. Nego kad je znal k nam dimo dojt, znal bi govoriti: Na vsemu dobru i imanju, kaj imam, zahvaliti imam ponajprije Bogu, a onda dragoj svojoj ženi Mari. Opal sam već čisto na bubenj; ali moja stara pozgrabila se je gospodarstva i kaj je zgrabila vu svoje ruke, to je već ne pustila; niti krajcara je ne zahlan čala, vu kurnjak je sama prigledavala, na računu imala je vsako lajce, sama je plazila po lojtri na parnu za jajci, da joj samo koje negine; sama je podavala svinjam i živadi hranu; žitek je pod svojim ključem držala, i ako bi joj kaj najmenjšega nestalo, taki je iskala, dok bi našla ili zeznala, kam je dospelo. Odhranjivala je navěk prve pičance, guske i purane, a to je potlji vu varaš nosila, pak je za ranu mladnu ljepu penezu dobila Sira i masla tak je znala prirediti, da su joj za nekoliko krajcarov navěk draže plaćali kak drugim. I iz povrtelja ljepi groš je znala izvaditi. Komu dragi Bog dađe dobru ženu, marljivu spametnu gazdaricu, toga je već zevsim dobrom napre blagostovil, niti je takvomu sređnomu čovjeku trěba, da želi, da bi kaj po kom herbal, ili da kaj dobi na kakvoj lutriji, vsega toga mu ne treba, spametna ga bude žena od vsakoga zla občuvala, ter mu bude s Božjom pomoćjum rapunila hžu zevsem, kaj treba familiji. Kaj je ne drag ta slušati takvu hvalu iz vust vrědnoga muža, kak svoju staru tovarošicu hvali, ter ju na zivle pravom Marlom Gđa god bi poslufala kaj takvoga od Matića, gđa si je ovak ženu hvalil, onda bi se vu sruu genule, ter si na tihom rekla, da me nigdo nije mogel čuti: ako mi Bog zreću podeli, da pojdem zamuč, takva budem i ja, pak budem od srca ljubila svojega muža i v črna mu hoćem biti. Kak je to izrekla, skočila je k svojemu mužu, ogrlila ga i ljubko za itala. Kaj ne, dragi moj muž, da je i tvoja Roza tak dobra? i bude vsaki dan bolša. A kaj vi đevojke? Kaj ti Katicca, i ti Marica, veliš? Obedve se najenkrtat pregovorile: I ja, i ja se budem trsila, denes zutra takva biti! — Bog Vam daj svoj blagos'ov. — Budite dobre i krěpostne, pak vam bude dobro. Stim su se đevojke razišle pune oiluke, kak budu nastojale napredne biti. Za nekoliko dnevo raznesel se po selu glas, da je Roza zacoprala Katicu, Maricu i još nekoje puće; da su se premenile, da su sramezljiveše, bogoljubneše pak da su ollučile nikam već iti na kakve brbrarije i tance, gde bi se mogle zestati s kakvimi razvuzdanimi dečki. — A jedna starica, bogoljubna to duša vu selu rekla je: No od takvoga semena more bti dobroga i zdravoga sada (ploda). Srećni mladići, koji vas budu dobili za žene!

†

Kardinal-primas Ivan Simor.

Januara 23-ga vu jutro vumrl je vu svojoj residenciji knez primas kraljevine Magjarske, kardinal Ivan Simor. Ne samo po svojem činu, već i po svojem uplivu, po svom položaju i svojoj duševnoj znamenitosti bil je on prvi prelat Magjarski, komu je vu svakom pogledu pripadalo vodjenje. — Vse do zadnjih dnevoj Simor je bil dosta zdrav i čil ter se nije nigdo nadjal

njegovoj tak nagloj smrti. Ali vu par dnevi zgrabila ga je težka zimica, kojoj se je pridružil beteg plućah.

Ivan Simor se je rodil 23-ga augusta 1813-ga ljeta vu Stolnom Biogradu (Székes-Fehérvár), gde mu je otec bil priprosti čičmar. Vućil se ju vu Badimu, dok ga je primas Rudnay prijel vu Emerikanum vu Požunu. Zitim je poslan vu Pazmaneum vu Beč, postal j tu 28 ga oktobra 1836-ga ljeta svećenikom, pet ljet kesneše doktorom theologie. 1837-ga ljeta bil je kapelan vu Pešt, 1842 ga ljeta postal je plebanuš vu Bajui, 1846 ga ljeta profesor vu ostrogonskom (estergomskom) semeništu (črna škola), 1850-ga ljeta direktor Augustinea (škole) vu Beču i dvorski kapelan. Grof Thurn poveril mu je kakti minister nastave referat o magjarskih bogoštovnih poslovih. Postal je kanovnik vu Stolnom-Biogradu (Székes-Fehérvár), 1857-ga ljeta postal je biskup vu Gjuru, a kada je kardinal-primas Scitovski 19 ga oktobra 1866-ga ljeta vumrl, bil je on 20-ga januara 1867-ga ljeta imenuvan nadbiškopom Estergomskim. Kakti takov okoronil je vu Budimpešti kralja Ferenc Jožefa 8-ga juniusa 1867-ga ljeta. 22-ga decembra 1873 ga ljeta bil je imenuvan za kardinala. Broj njegovih dobroćinstvah je osobito veliki, on je na milijuna forinti alinaval vu obće hasnovite, školske, cirkvene, siromašne i narodne svrhe (cilje).

Simorov smrtui čas bil je neobično težek i bolan. Vumrl je težko. Prvlje kak je omglel, pozval je k sebi vse svoje činovnike (službenike) i dvorjanike ter im je podelil blagoslov.

Njegovo Veličanstvo kraj izjavil je po telegrafu sažalenje stolnomu kaptolomu. Telegram veli, da je kralj prijel glas o njegovoj smrti najvećšin sažalenjem i da deli žalost zemlje (orsaga) za velikim pokojnikom.

Kardinal Simor ostavil je imetek do pet milijunov forintih. Oa ima tri sestre, koje budu dobile jeden del imetka.

Nekaj iz njegovoga življenja.

Pokojni kardinal-primas bil je veliki prijatelj šale. Vnoge i vnoge šale i anekdote pripovedaju se, i vnoqi koji su k njemu došli, imali su sreću se naposlusati i navčti vnoqu smėšicu. Izmed vnoqih nabjamo samo ovdj nekoje.

Jedenput je došel k njemu jeden mladi kapelan, da mu se predstavi. Kardinalu je taki vu oči pala kapelanova osobito ljepa oprava, kak takaj, da je ves bil, kak se veli zbiksani. Taki mu je na pol vu šali, na pol vu ozbiljnosti rekel: — Čuj me sinko, ako je tvoje dušno spoznanje samo na pol tak vu redu kak si ti zbiksani, onda je tebi vaaki čas put odprt vu nebesko kraljestvo.

Pokojnik je imal jednoga vućenoga sokčev, imenom Blaha, koj ie zvun kuhanja, vu kojem mu nije bilo para i pišec, i malur i muzikaš bil. Vu svojih prostih vurah gđa nije bilo dela, zv.k inom je malal. Jdenkrat namalal je spodobu kardinalovu i del je vun sušit kipa tam, gde je navadno kardinal prehađjal. I za istinu opazil je kardinal kipa, stal je pred njega i pregledaval ga.

Jako je ljepo! — mislil si je; — ali gdo je to namalal?

Njihov sokč Blaha, Njihova Eminencija, odgovoril je len službenik.

Povečte mu, rekel je kardinal, da je to jako ljepo: nego naj samo pazi, da mi nebi namesto pečenke platno del na stol, a mesto paprike fa bu vu moju juhu!

Jedenkrat je prosil jedan profesor teologije iz Gjura kardinala, da bi mu svojim zagovorom pomogel, da bi mesto za profesora vu Budimpešti dobil.

Simor, koj je već jednoga imal za to mesto, odgovoril je ovomu molitelju:

No, ja ti budem na pomoć, ako mi na moje pitanje daš dober odgovor.

Koje je to?

Vzemimo na peldu, rekel je kardinal, mrtva tela one dece, koju je Herodes đal vmoriti, da bi ležala vse na jeinom kupu, kak bi ti razpoznal, koja su tela od dečecov, a koja od pucic?

Ov profesor kandidat je dugo razmišljaval, i onda je počel pripovedati razliku čntah (kostih) od mužkoga i ženskoga spola; ali vu tom raztolnaćuvanju pretrgel mu je reć kardinal.

Herodes je samo zato đal đecu vu Betlehemu zaklati, ar si je mišll, da onda i Jezus bude zaklan, ali on se je samo od dečecov bojal — zakaj pak ti išeš puće med zaklanimi?

Drugo pitanje kardinala je ovak glasilo: „Ako bi tebe Rotšild k obedu pozval, koju knjigu svetog pisma bi ti za odgovor citiral?”

Vezda je taki taj kandidat profesor priznal, da je jako slabom znanostjum nadaren. — Simor mu je na zadnje raztolnaćil.

Moral bi vzeti knjiga sudcov, po dijački: Lieber judicium (Lieber Justich komm).

KAJ JE NOVOGA?

Velika nevolja vu Londonu.

Vu Londonu Ostende varoštom kraju je takva nevolja, da takvu vnoqu ljet već nepomijaju. 90 jezer ljudih, koji neimaju dela a mora je varaš hraniti i stana njim dati, — više stotin pak nesmeju niti vlezti kam vu hiže, nego vu ovoj velikoj zimi vuui spiju. Vu jednoj parni našli su do 60 mužkih, ženskih i dece, koji su se na stez potegnuli nuter.

Austro-magjarska vojska vu početku ljeta 1891.

Po najnovėjih promenjbah austro-magjarske stojeće vojske sljedeći pregled: Vu pješačtvu (pri pašćih) su 103 regimente a taborskuu jakostjum 11 jezer 322 oficiri i 560 jezer: 082 momka (soldatov). Vsaki regiment ima 111 oficirov i 5491 soldata (momka). Naproti tomu povećšano je taborsko stanje za 5 oficirov i 679 soldatov, ili vsega skupa za 510 oficirov i 69 jezer 258 soldatov. — Vu lovačkih (jagarskih) četah (šregov): Tirolska lovačka regimenta vu najvećšem stanju ima 288 oficirov i 15 jezer 608 soldatov. Za 3537 soldatov više kaj prvlje. 80 jagarskih ba-

taljunov, vsaki bataljun 27 oficirov i 1153 momka, skupa 810 oficirov i 40 jezer 590 soldatov. Povećeno je pak za 5545 soldatov a iznosi njegov skupni broj 1098 oficirov i 56 jezer 117 soldatov. — Pri konjanikih ima 15 dragunarskih, 16 husarskih i 11 ulanerskih regimentih. Jakost jedne regimente iznosi 58 oficirov, 1507 soldatov i 1498 konjaha. Tak ima anda vu vsem pri konjanikih 2436 oficirov, 63 jezere 297 konjanikov i 62 jezere 916 konjov. Priraslo je proti prvešemu 1233 soldatov. — Pri kanonerah : Vu štopu 124 persone. 14 sbornih kanonerskih regimentah i jedna gorska baterijska divizija vu Tirolskoj. Brojljudih nije označen. Vsaka sborna kanonerska regimenta ima šest baterijah, vsaka baterija 8 kanonov (štukov) to je skupa 48 stukov. Zvun toga ima 28 samostalnih baterijskih divizijah, vsake divizija ima 24 štuke (kanone), — zatim 8 baterijskih divizijah na konju sa 12 kanonah (štukov) — 24 gorske baterije, vsaka baterija sa 4 štuke, jedna samostalna gorska baterijska divizija sa 24 kanone i 4 vuzkotračne baterije sa 16 kanonov. Vsega skupa 260 baterijah sa 1912 kanonov (štukov) Kanonerstvo vu festungah ima vsega skupa vu taborskom vremenu : 648 oficirov i 21 jezero 799 momkov.

Kuliko se troši za soldačke (taborske) potreboče ?

Ljeta 1890-ga iznosile su soldačke potreboče vu svih evropskih orsagi 5185 milijunah franakah (Jeden frank je vu naših penezih po prilici 40 krajcarov). Nabrojimo kulko je koj orsag trošil 1890. ljeta Rusija 1044 milijuna. Francezko 927 milijuna. Nemška 867 milijuna. Englianska 738 milijuna. Austro-Magjarska 501 milion. Italija 404 milijuna. Španjolska 184 milijuna. Turska 155 milijuna. Nizozemska 74 milijuna. Belgija 46 milijuna. Švajcarska 42 milijuna. Švedska 40 milijuna. Portugalska 39 milijuna. Rumunjska 34 milijuna. Grčka 23 milijuna. Danska 23 milijuna. Bugarska 23 milijuna. Norveška 12 milijuna. Srbija 9 i Crnagora pol milijuna frankov. Nabrojimo pak vezda, kuliko je koj orsag trošil 1863-ga ljeta. Rusija 528 milijuna. Francezka 546 milijuna. Nemška 212 milijuna. Englianska 710 milijuna. Austro-Magjarska 433 milijuna. Italija 354 milijuna. Španjolska 186 milijuna. Turaka 88 milijuna. Nizozemska 45 milijuna. Belgija 35 milijuna. Švajcarska 3 i pol mil. Švedska 40 milijuna. Portugalska 25 mil. Rumunjska 8 milijuna. Grčka 8 milijuna. Danska 23 milijuna. Bugarska 23 milijuna. Norveška 12 milijuna. Srbija jedan i pol milijuna Crnagora pol milijuna frankov.

114 ljet stara starica.

Prigodom zadnjega pučkog popisa je vu Szegedinu i starić Žak 104 ljeta star, nego vu Szatymazerskoj Tanji našla se je starica Eva Jenel, koja je rođena 24 ga decembra 1776. a po tom je navršila 114 ljet. Ona je zevsema zdrava i krepka. Brojitelj, koji je izpunjavaj njezinu popisnicu zapitala je, jeli je ne videl njezinoga najmlajšega sina vu Szegedinu ? — „Kaj vi imate decu ?“ zapital je nju. „Kaj pak da imam, četiri sluke, najmlajši je 64 ljeta star, a tak je dober i mili!“

Popis ljudstva vu Budapešti.

Zvun soldatov ima vezda Budimpešt 240 jezer 912 muških, 258 jezere 749

ženskih; broj ženskih je prekoračil za 12 jezer 837, — tak da na 100 mužkarcev dojde 105 ženah. Kaj se pak broja stanjah (hižah) tiče, 1881-ga bilo je 10 jezer 748 stanja, a prigodom vezdašjega popisa je 12 jezer 772 stanjah obstoji. Pred desetimi ljetmi pripadnulo je na jednu hižu 38 ljudih, vezda pak samo 33, dokaz je taj, da su se stanja povećala vu broju.

Novo vraćto proti differitisu

Vu Eršekujvaru izprobbal je doktor Švicer, da oni koji jake pušiju i koji čike v zubej žvačeju, redko gla dobiju toga betega ili vu obće vratnu kakvu bol. I na ovo izprobanje složil je proti betegu differitis vraćto. Iz pipah i kamišov (cevih) vzel je bagošu vun, skuhal je i s ovom vodom mazal je betežnikom požeraka. Rezultat bil je povoljen, od 60 betežnikov samo njih je sedem vumrlo a i ovih sedem imalo je drugih betegov, ostali su vsi bili zvraceni. Kojega anda taj beteg differitis dostigne, naj se tim vraćtom, koje barem vsaki pri hiži zmore, vraći — Probanje nikaj nekošta.

Zahvala.

G. Veliki sudac Vrančić Karo'y, bil je tak milostiv, te se je vratišiuske siromaške školske dece setil. Alduval je svotu, da je bil 10 dece nadeljeno novimi škeralaki. Na tom plemenitom daru mu se podpisani najsrdačnije zahvaljujem, a od g. Boga bila mu obilna plaća.

Kotter Marton

plebanoš.

Dobročinstvo.

Zalaujvárska (Pribiszlávecz) škola je od jednoga vu velikom krugu poznatog dobročinitelja opet nagradu dobila, tojest oni vučeniki su bili nadareni, koji su vu magjarskom jeziku najlepší napredak izkazati mogli. Najne Veličastni gospodin Ángyán Aurél, čakovečki gardijan i Gospon Haba Istvan, čakovečke zvanse fare notariu, su se vu imenitu skolu potrudili s tim nakanenjem, da želiju od Gospodu Hirschlerove Brate iz Dolnje-Dubrave poslana 5 srebrne forinte razdeliti među one pet vučenike, koji su vu imenitoj školi od sada vu magjarskim jeziku najbolši napredak učinili.

Zatim su bili pet najbolši vučeniki iz magjarskoga jezika izpitani, koji su za njihovimi odgovori 1—1 srebrni forint nagradu dobili. Imenitu nagradu je dobil: Leszják József iz V-ga razreda vučenik, Zserdin Julia iz IV-ga razreda vučenica, Zelják Teréz iz V-ga razreda vučenica, Gombár Ivan iz IV-ga razreda vučenik i Novák József iz II-ga razreda vu enik.

Za ovo dobročinstvo dužnost spoznajemo Gospodi Hirschlerovoj Bratji iz Dolnje-Dubrave za njihov dar vu ime nadarenih vučenikov i vu naše ime ponizno zahvalnost javiti, kak tulikajše Gospodinu Ángyán Aurél, školskomu predsedniku i Gospodinu Haba Istvan čakovečke zvanse fare notarišu se iponizno zahvalujemo, da su bili tak dobri, kaj su se vu imenitu skolu potrudili, vu magjarskim jeziku dane odgovore poslati i nagrade najmarljivešim vučenikom razdeliti dostojali.

Zalaujvár, 30 ga januara 1891.

Veszk Gjuro

Novak Jozef

navučitelj.

školski skrbnik.

Pučka pesma.

Tri junaki.

Piju vino tri junaki
Tri junaki tri vitezi,
Vre tri lagve vina spili,
Pak ništ nisu izplatili,
Sve vrče su porazbili,
Na njih nisu zahvalili.

Š'a je tužit krčmarica,
Lépa mlada kak ružica :
„Ovo su mi, kapitane,
Lepi, dragi gospodine,
Tri junaki vino pili,
Tri junaki, tri vitezi,
Tri lagviče vina zpili,
Ništ mi nisu izplatili,
Viče sve su porazbili,
Nit se nisu zahvalili.“

„Poveć meni krčmarica,
Kakovi su oni bili,
Kojeg roda ti junaki,
Kakvu opravu su meli ?“

„Prvi junak kujnu kapu
Kujnu kapu do ramena
Drugi junak vučju šubu,
Vučju šubu do zemljice;
Tretjega se nisam mogla
Od lepote nagledati !“

F. K.

Nekaj za kratek čas.

1.

Herbija.

Gospon : Jeli te nije sram, tak mlad kak si, pak petljariš (prosi).

Bogec : — Jaj dragi gospodin ! naj se nesrdiju, ja za herbijom hodim, ar mi je moj otec vse one, koji su njemu almuštvo davali, po smrti meni teštinal, daval.

2.

Sulec svojemu slugi :

Martin, jeli si odnesel pisma na poštu ?

Sluga : Naj oprostju milostivni gospodin, zaboravil sam.

Sidac : Hajde žiri se, kaj se čim prejdi odneseš. Mouti si je ostavil gde vu krěmi ?

Sluga : Je, prosim ponizno, ali da bi samo mogel znati vu kojoj !

3.

Školaki inšpektor :

Jeli bi ti meni znal povedati, kojega ljeta je bila ljepa zima ?

Dijak : Ljeta 1890-ga, onda su bili naš navučitelj dva meseca betešni.

4.

Navučitelj vu školi :

„Kaj je potrebno učiniti, gda se čovek od teškoga betegu prid gne (ozdravi) ?“

Dijak : Onda mora pitati doktora za račun.

Gabonaarak. — Cena ztka.

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	7—60—
Zab	Zob	7—
Rozs	Hrš	7—
Kukoricza	Kuruza	6—45—
Árpa	Jecmen	7—
Fehér bab	Grah beli	7—50—
Sárga „	„ žuti	6—50—
Vegyes „	„ změšan	5—50—

LOTERIJA. Bpest 25. januara 1891. 18 15 72 42 18

>The Gresham<

Pri »The Gresham» zvanom dolonn skom druztvu (vu Cakovcu je upravništvo p i Graneru stacunaru), je moći život osigurati. Tojest plati, gdo si hoće život osigurati, po letu vekšu ili menjšu svotu i to

poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoće da dobi, pak ako bi vumrl, herbom imenuto druztvo zplati onu svotu, na koju je bil isti osiguren, ili ako dčživi v. pr. 15—20 let, ujemu čaju istu svotu vu ruke. Tak je moći život ženskah i decah osigurati. Ovo druztvo ma svoje glavno upravništvo vu Badapeštu.

NYILTFER *)

Nyematott Foulardok egész selyem méterje 1 frt 20 krtól 4 frt 65 krig (körülbelöl 450 különféle mintázzal) széküld Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) gyári raktára Zürichben. Mintak azonnal küldetnek. Levelekre Svájszba 10 kros bélyeg ragasztandó.

*) E rovat alatt közlöttekért felelősséget nem vállal a szerkesztő.

VASUTI MENETREND CSAKTORNYÁN.

Table with columns: Indul, Napszaka, Ora, Perc, Idő, Gyorsposta és vegyesv. Rows include Kanizsa felé, Pragerhof felé, Zágráb felé, Érkezik, Kanizsa felől, Pragerhof felől, Zágráb felől, Egerszeg felől.

Advertisement for Gyors és biztos segítség nyomorbajok s azok következményei ellen. életbalsam Dr. ROSA-tól. Includes text about the benefits of the balsam and a logo with an eagle.

Large decorative border containing text: VIII. ÉVFOLYAM. A csáktornyai takarékpénztárral egyesült önszegélyző szövetkezet t. cz. tagjai... közgyűlésre... TÁRGYAK: 1. Az igazgatóság jelentése. 2. A felügyelő bizottság jelentése...

Arverési hirdteményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Borkovits József ferenczhegyi lakos végrehajthatónak Ver-tarics Lőrincz merhatovecai lakos végrehaj-tást szenvedő elleni 164 frt 68 kr. tőke-követelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a n. kanizsai kir. törvényszék) a csáktornyai kir. járásbíróeszi területén lévő VII. hegykerületi 146. tk. 446. hr sz. a ingatlanok 1/3 része és ahhoz tartozó legelő illetmény egy hamad része 520 frt becsér-tékben, a VII. hegykerületi 749. tk. 448. hrsz. a, ingatlanok hét tizenkettő része 112 frt becsér-tékben az árverést ezennel megállapított kikialtási árban ujonnan elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891 évi február hó 16-án d. e. 10 óakor VII. hegyker. község bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az in-gatlanok becsárának 10 % át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igaz-ságügyministeri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhes letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről ki-állított szabályszerű elismervényt átszolgál-tatni.

Kelt Csáktornyán 1891. jan. 11-én.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 770

4689 tk. 890.

Arverési újabb hirdteményi kiv

Az alsó-lendvai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az alsó-lendvai takarékpénztár végrehajthatónak Takács Péter dömföldi lakos végrehajthatást szenvedő elleni 220 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti vég-rehajtási ügyében az alsó lendvai kir. jbiróság területén lévő a dömföldi 148. sz. telek-jegyzőkönyvben 1. sorszám alatt foglalt és Takács Péter nevén álló az adó alapján 750 frtra becsült ingatlanra az újabb árverést 750 frtban ez. nnel megállapított kikialtási ár-ban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi február hó 13-án dél-élti 10 órakor Dömföld községben a köz-ség házánál megtartandó nyilvános árve-résen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az in-gatlanok becsárának 10 százalékat vagyis 75 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi no-venber hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-ügyministeri rendelet 8. § ában kijelölt óva-dékképes értékpapírban a kiküldött kezé-hoz letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál elő-teges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván 1890. évi nov. hó 26-ik napján.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

SZIRMAY,

kir. aljárásbíró.

768 1-1

Arverési hirdteményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Varga Márk zala-ujvári lakos végrehajthatónak Varga Bálint és neje Novák Iona gyümölcshegyi lakosok végrehajthatást szenvedők elleni 17 frt 85 kr. tőkekövetelés és jár. iránti vég ehaj-tási ügyében a n. kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbíróeszi területén lévő kismihályovecai a 112. tk. 183/a/4 hrsz. a. 519 frtra, 183/e/4 hrsz. a 109 frtra becsült ingatlanokra az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi február hó 28-ik napján, délelőtti 10 órakor a kismihályovecai községbíró há-

zánál megtartandó nyilvános árverésen a kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az in-gatlanok becsárának 10 % át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi no-ber hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin-isteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezé-hoz letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értel-mében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-vényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyán, 1890. évi deczem-ber hó 17-én.

A Csáktornyai kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság. 771

PSEPHOFER J. féle
gyógyszertár
BÉCSBEN, I. KER. SINGERSTRASSE 15. SZ. A.
„zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacsook. ezúttal általános labdacsook neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlő, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsook csodás hat-sakat fejt ki, bizonyosan be nem bizonyítottak volna. Ertivedek óta ezen labdacsook általános elterjedésnek ör-vendének és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszertől készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacsook háziszertől ajánlatnak és ajánlatnak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértelölások, aranyér, belétlenség s hasonló bete ségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva ki tűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajknál is: így sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacsook oly könnyen hatnak, hogy a legesekélyebb fájdalmakat sem okozzák, s ennek folytán még a leggyengébb egyének de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan halálairól, melyet e labdacsook fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegsé-gek után egészséggük visszanyerése folytán hozták intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta meg vagynak győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Schierback, 1888 okt. 22. én.
Tekintetes Úr!
Alültér kéri, hogy felelte hasznos és kitűnő vértisztító labdacsoiból ismét 4 csomagot küldeni sziveskedjék.
Neureiter Ignác, orvos.
Hra che, Pödnük mellett, 1887. szept. hó 12. én.
Tekintetes Úr!
Isten akarata volt, hogy az Ön labdacsoal kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Ezen gyer-mekemben megültem olyannyira, hogy semmi másokat sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holt-kórt volnék, ha az Ön csodálatra méltó labdacsoi so-gem nem mentették volna meg. Az Isten adja meg: Önt ezért ezerezer. Nagy hálámra van, hogy ezen labdacsook engem is teljesebben ki fognak gyógyítani, a miot már másoknak is egészséggük visszanyerésére segítéggül szol-gáltak.
Bees Újhegy, 1887. nov. 9. én.
Mélyen tisztelt Úr!
A legfőbb köszönetemet mondom szennel Önnek 60 éves nagyménem nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorbetegsége és vírhólyagján, mely-letét is megunta, melyről egyébként le írt mind it, mind véletlen egy-é-ből kapott. Ön kitűnő vértisztító labdacsoiból s azoknak állandó használatára folytan tökéletesen gyógyult.
Legfőbb tisztelettel Weinzeittel Josefa
Eichengraben, G. öhi mellett, 1889. márcz 27. én.
Tekintetes Úr!
Alültér ismetlen kér 4 csomagot az Ön valóban hasznos és kitűnő labdacsoiból. El nem mulasztatom leg nagyobb elismerésemel kitézni ezen labdacsoo értéke fe-lett és azok, a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmegelőbb fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszésé-rinti használatára Ön azzal felhatalmazom.
Hahn Ignác.
Tejtes tisztelettel Gotschdorf, Kellach mellett, Szallia 1886. okt. 8. én.
T. Úr!
Feltérem, miszerint az Ön vértisztító labdacsoiból 1 csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az Ön csodálatos labdacsoinak köszönhetem, hogy egy egy-másból, mely engem öt éven át gyötört, megcsodálatban. Ezen labdacsook nálam sokasom fognak kifogni, s minden legfőbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel
Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacsook csak a **Psephofer J. féle, az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszerárban, Bécsben I. Singerstrasse 15. sz. a.** készítettettek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacsoot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmaz-tatik, 1 frt 05 kbra kerül; bérmentelen utánvételi várdésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbi beküldésénél (mi legelőbban postautalványval eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kbra kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsook a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kériük csakis Psephofer J. féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekintetével valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Psephofer J. névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon alá-írással vörös színben van ellátva.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos szer minden köszvényes és csizos bajok u. m.: gerincz agy-bántalom, tagszaggatás ischias, migraine idoges fogfájás, főfájás, fultszaggatás stb. stb. ellen. 1 forint 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs Psephofer J. töl. óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a le-jobbak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelencével 2 forint.

Általános tapasz Stendel tanártól. Útes és szúrás által okozott sebeknél, mérős daganatoknál, ujjukacz, sebes-vagy gnyadt-mell vagy más ily bajknál mint kitűnő szer lón kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalszam Psephofer J. töl. Sok év óta a fagyos tagokras minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. Egy köcsöggel 40 kr. Bérmentve 65 kr.

Útifüvedy, egy általán san ismert kitűnő házi-egyes stb. ellen. 1 üvegeske ára 50 krajcz. 2 üveg bérmentve 1 frt 50 krajcz.

Élet-esszencia (prágai csoppok), megron- és mindenemű altesti bajok ellen kitűnő háziszert. 1 üvegeske 22 kr. 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító só Bullrich A W. töl. Kitűnő házi-szer a rossz emésztés minden következményei u. m. főfájás szédülés gyomorgörös, gyomorhég, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 forint.

Angol esodabalszam, Egy üveg 50 krajcz.

Por a lábizzadás ellen Ezen por meg-szűnteti a láb-izzadást s az általán képződő kellemetlen szagot éppen azt a labdit és mint általában szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Golyva-balszam, kitűnő szergolyva ellen. Egy üveg 40 krajcz.

Helső vagy egész ség só kitűnő gyögszer, gyomorhorot és minden a rendetlen emésztésből származó bajknál. Egy csomag 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az esztrák lapokban hirdett összes bel-és külföldi gyógyszereseti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerzethetnek. — Póstaí megrendelések a leggyorsab-ban eszközöltetnek, ha a pénzüsség előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvéttel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.